

SELETUSKIRI

maaeluministri määruse „Jahiulukite käitlemiskoha investeeringutoetus” eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Maaeluministri määruse „Jahiulukite käitlemiskoha investeeringutoetus” eelnõu (edaspidi *eelnõu*) on koostatud Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse (edaspidi *ELÜPS*) § 67 lõike 2 alusel ning on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487–548) artikli 17 lõike 1 punktiga b.

2014. aasta 1. jaanuaril algas uus Euroopa Liidu (edaspidi *EL*) programmiperiood 2014–2020, mille jooksul on Eestil EL-i liikmesriigina võimalik osaleda liidu maaelupoliitikas ja saada osa EL-i maaelu arengu toetuste eelarvest. Maaelu arengu toetusi antakse „Eesti maaelu arengukava 2014–2020” (edaspidi *arengukava*) alusel, mis kinnitati Euroopa Komisjoni 13. veebruari 2015. aasta rakendusotsusega, millega kiidetakse heaks Eesti maaelu arengu programmile Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (edaspidi *EAFRD*) toetuse andmine.

Jahiulukite käitlemiskoha investeeringutoetuse (edaspidi *toetus*) sihtrühm on kütitud jahiulukite (edaspidi *uluk*) esmakäitlemisega seotud jahindussektor. Nimetatud sihtrühmale keskendumine tuleneb eelkõige vajadusest parendada selle sektori suutlikkust tõkestada sigade Aafrika katku (edaspidi *SAK*) levikut metssigade populatsioonis, mille tõttu on endiselt ohus nii seakasvatuseettevõtted kui ka oma tarbeks kasvatatavate kodusigade farmid. Seetõttu toetatakse nõuetekohaste kütitud ulukite käitlemiskohtade hügieenitingimuste parandamist, seda enam, et neid käitlemiskohti kasutatakse lisaks metssigadele veel teiste kütitud ulukite käitlemiseks.

Metssigade teadliku küttimisega on oluliselt vähendatud metssigade populatsiooni arvukust. Jahimehed on mõistnud olukorra tõsidust ja küttinud metssigu lubatud arvul. Metssigade küttimist tuleb jätkata vähemalt nende juurdekasvu ulatuses ka edaspidi ning nende arvukus tuleb hoida järgnevatel aastatel tasemel kuni üks isend 1000 hektari jahimaa kohta.

Küttimisel ja kütitud uluki käitlemisel peavad jahimehed täpselt rakendama bioohutuse ja -turvalisuse meetmeid. SAK-ist ohustatud piirkonnas rakendatavad abinõud ja tegutsemisjuhised on sätestatud põllumajandusministri 23. novembri 2004. a määruse nr 179 „Sigade klassikalise katku ja sigade Aafrika katku tõrje eeskiri” 4. peatükis. Euroopa Komisjoni auditi raportis soovitatakse parandada jahipiirkondade bioohutust ning tagada esmakäitlemiskohtade kättesaadavus. Auditi tähelepanekud ja soovitused on leitavad veebilehelt https://ec.europa.eu/food/audits_analysis_en.

Riikliku loomatauditõrje komisjoni koosolekul 19. märtsil 2018 palus Eesti Jahimeeste Selts riigi toetust jahipiirkondadesse nõuetekohaste käitlemiskohtade väljaehitamiseks. Koosolekul otsustati, et ulukite käitlemiskohtade väljaehitamine on esmatähtis ja selleks on vaja lisainvesteeringuid. Sellest tulenevalt on selle eelnõu eesmärk toetada jahipiirkondadesse kütitud ulukite käitlemiseks nõuetekohaste käitlemiskohtade väljaehitamist, mis on üks SAK-i leviku piiramise abinõu.

Toetust antakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 17 punkti b alusel, mille kohaselt võib toetus hõlmata materiaalsesse või immateriaalsesse varasse tehtavaid investeeringuid, mis on seotud EL-i toimimise lepingu I lisas nimetatud põllumajandustoodete või puuvilla, välja arvatud kalandustoodete töötlemise, turustamise või tootearendusega. Tootmisprotsessi väljund võib olla kõnealuses lisas nimetatamata toode ning kui toetust antakse rahastamisvahendite vormis, võib sisend olla ka toode, mida kõnealuses lisas ei ole nimetatud, tingimusel et investeering aitab saavutada üht või mitut maaelu arengut käsitlevat liidu prioriteeti. EL-i toimimise lepingu I lisa nimekirja 2. rühma kuuluvad liha ja söödavad rupsid. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erireeglid (ELT L 139, 30.04.2004, lk 55–205), I lisa kohaselt loetakse lihaks loomade, kaasa arvatud looduses vabalt elavate ulukite söödavad osad, sealhulgas veri.

Määruse eelnõu ja seletuskirja on koostanud Maaeluministeeriumi toiduohutuse osakonna loomatervise ja -heaolu büroo peaspetsialist Ülle Pau (625 6256, ylle.pau@agri.ee). Juriidilise ekspertiisi määruse eelnõule on teinud Maaeluministeeriumi õigusosakonna nõunik Kadri Jänes (625 6539, kadri.janes@agri.ee). Keeleliselt toimetab eelnõu Maaeluministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Laura Ojava (625 6523, laura.ojava@agri.ee).

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Määruse eelnõu koosneb viiest peatükist ja 19 paragrahvist.

Eelnõu §-s 1 sätestatakse määruse reguleerimisala.

Eelnõu eesmärk on kehtestada arengukava meetme 4 „Investeeringud materiaalsesse varasse” tegevuse liigi „Investeeringud põllumajandustoodete töötlemiseks ja turustamiseks” raames antava jahilukite käitlemiskoha investeeringutoetuse andmise ja kasutamise tingimused ning kord.

Eelnõu §-s 2 on sätestatud, kes saab toetust taotleda.

Eelnõu § 2 kohaselt võib toetust taotleda eraõiguslik juriidiline isik, kes on esitanud toiduseaduse alusel majandustegevusteate kütitud uluki esmatootmiseks või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses koguses käitlemiseks (edaspidi *taotleja*).

Toiduseadus näeb ette, et toidukäitleja peab teavitama pädevat asutust igast tema juhitavast ettevõttest, mille tegevus hõlmab toidu tootmise, töötlemise ja turustamise mis tahes etappi alates toidu esmatootmisest, sealhulgas jahipidamisest. Täpsem loetelu nende käitlemisvaldkondade ja toidugruppide kohta, mille puhul peab käitleja esitama majandustegevusteate, on kehtestatud põllumajandusministri 25. juuni 2014. a määrusega nr 63 „Nende käitlemisvaldkondade ja toidugruppide täpsustatud loetelu, mille puhul peab käitleja esitama majandustegevusteate või mille puhul peab käitlejal olema tegevusluba”.

Käitlejate andmed kantakse toiduseaduse § 7 lõike 6 kohaselt riigi toidu ja sööda käitlejate registrisse. Register on avalikult leitav Veterinaar- ja Toiduameti (edaspidi *VTA*) veebilehelt <https://vet.agri.ee/et/toidu-ja-soodakaitlejate-register>.

Eelnõu §-s 3 on sätestatud nõuded taotlejale.

Eelnõu § 3 lõike 1 kohaselt peab taotlejal olema õigus kasutada jahipiirkonda kasutusõiguse loa alusel, nii nagu on sätestatud jahiseaduse §-s 14.

Eelnõuga pannakse kohustus, et taotlejal peab taotluse esitamise ajal olema täidetud üks järgmistest tingimustest: 1) isikul peab olema kehtiv jahipiirkonna kasutusõiguse luba, 2) isik on

jahipiirkonna kasutusõiguse luba omava juriidilise isiku liige või osanik, või 3) isiku kõik liikmed või osanikud on ka jahipiirkonna kasutusõiguse luba omava juriidilise isiku liikmed või osanikud.

Kuna jahindusorganisatsioonidel on väga erinevad organisatoorsed vormid jahipiirkonna kasutusõiguse loa kasutamiseks, siis on eelnõu sõnastuses püütud arvestada võimalikult kõiki vorminguid, mille alusel on õigus korraldada jahipiirkonnas jahti.

Esimesel juhul on taotlejaks juriidiline isik (näiteks jahiselts), kellel on endal jahipiirkonna kasutusõiguse luba.

Teisel juhul on taotlejaks juriidiline isik (näiteks piirkondlik jahiselts, jahiühistu), kes on jahipiirkonna kasutusõiguse luba omava isiku (näiteks tervet maakonda ühendava jahiseltsi) liige või osanik.

Kolmandal juhul on taotlejaks juriidiline isik (näiteks piirkondlik jahiselts, jahiühing), kes ise ei ole, kuid kelle füüsilisest isikust liikmed või osanikud on kõik sama jahipiirkonna kasutusõiguse luba omava isiku (näiteks maakondliku jahiseltsi) liikmed või osanikud.

Jahipiirkonna kasutusõiguse loa annab ja lubade üle peab arvestust Keskkonnaamet. Jahipiirkonna kasutusõiguse luba tehakse avalikult teatavaks väljaandes Avalikud Teadaanded ning Keskkonnaameti veebilehel <https://www.keskkonnaamet.ee/et/eesmargid-tegevused/jahindus/jahipiirkonnad>. Jahiseaduse § 14 lõike 4 kohaselt antakse jahipiirkonna kasutusõiguse luba kümneks aastaks. Jahiseaduse jõustumise ajal 1. juunil 2013. aastal kehtinud jahipiirkonna kasutusõiguse load kehtivad seega kuni 2023. aasta 1. juunini.

Eelnõu § 3 lõike 2 punkti 1 kohaselt ei või taotlejal olla riikliku maksu võlga või on tema riikliku maksu võla tasumine ajatatud ning maksuvõla tasumise ajatamise korral on maksuvõlg, mille tasumise tähtaeg on möödunud, tasutud ettenähtud summas. ELÜPS-i § 79 lõikes 4 sätestatud alustel tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus. Nimetatud sätte kohaselt jäetakse taotlus rahuldamata ka siis, kui taotleja, taotlus või toetatav tegevus ei vasta vähemalt ühele toetuse saamiseks esitatud nõudele. Seega on Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Ametil (edaspidi *PRIA*) õigus kontrollida kogu taotluse menetlemise ajal taotleja ning enne toetuse väljamaksmist toetuse saaja riikliku maksu võla olemasolu ning maksuvõla olemasolu korral selle ajatust ja maksete tasumist. Kui taotlejal on maksuvõlg, ei ole õigustatud ka temale täiendavate avalike vahendite eraldamine. Samuti on maksevõimelisus üks taotleja usaldusvääruse näitaja. Selle nõude eesmärk on maandada riigile lisanduvate rahaliste kohustuste (rikkumiste tagasimaksud) tekkimise riski ja tagada vahendite kasutamise sihtotstarbelisus.

Eelnõu § 3 lõike 2 punkti 2 kohaselt ei tohi taotlejal olla karistusregistrisse kantud kehtivaid karistusandmeid loomatauditõrje seaduses, jahiseaduses, jäätmeseaduses, loomakaitseseaduses, toiduseaduses ja karistusseadustikus sätestatud nõuete rikkumise kohta.

Riigikohtu otsusele nr 3-3-1-85-14 tuginedes on välja toodud kindlad väär- ja kuriteod, mille toimepanemise puhul on põhjust kahelda taotleja tahtes või võimekuses oma tegevust toetatavas tegevusvaldkonnas õiguspäraselt korraldada – selline taotleja ei vasta toetuse saamise nõuetele ja temale toetust ei anta.

Nimetatud süüteod on seotud eelkõige töötlemisega. Arvestades, et toetusega jagatakse riigieelarvelisi, sealhulgas EL-i vahendeid, mida on piiratud ulatuses, on oluline, et nimetatud vahendeid saaksid kasutada üksnes õiguskuulekad isikud, kes on täitnud oma tegutsemise valdkonnaga seotud õigusaktides sätestatud nõudeid ja on suutnud oma tegevust õiguspäraselt korraldada.

Lisaks on kõnealune nõue seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549–607) artikli 58 lõikes 1 sätestatuga, mille kohaselt võtavad liikmesriigid ühise põllumajanduspoliitika raames vastu kõik õigus- ja haldusnormid ning kõik muud vajalikud meetmed, et tagada liidu finantshuvide tõhus kaitse eelkõige selleks, et:

- a) kontrollida fondide rahastatavate tegevuste seaduslikkust ja korrektsust;
- b) tagada tõhus kaitse pettuste vastu, eelkõige kõrgema riskiga aladel, mis toimib hoiatusena, võttes arvesse meetmete kulusid ja nendest saadavat kasu ning nende proportsionaalsust;
- c) ennetada, tuvastada ja kõrvaldada eeskirjade eiramisi ja pettusi;
- d) kehtestada tõhusaid, hoiatavaid ja proportsionaalseid karistusi vastavalt liidu õigusele või selle puudumise korral vastavalt siseriiklikule õigusele ning algatada vajaduse korral vastavaid kohtumenetlusi;
- e) nõuda tagasi alusetud maksed koos intressiga ning algatada vajaduse korral vastavaid kohtumenetlusi.

Seega, kui ühise põllumajanduspoliitika toetusi ei taotle isikud, keda on karistatud eelnimetatud süütegude eest, suurendab see EL-i finantshuvide kaitset, sest raha väärkasutuse risk alaneb märkimisväärselt.

Eelnõu § 3 lõike 2 punktis 3 on kehtestatud piirangud toetuse taotlemisele, kui sama kulu kohta on toetust saanud riigieelarvelistest või muudest EL-i või välisvahenditest või muud tagastamatut riigiabi. Piirangu eesmärk on vältida topeltrahastamist arengukava alusel antavate erinevate toetuste või struktuurifondide vahenditest saadud abi või toetuste kaudu. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 30 kohaselt ei tohi EAFRD-st rahastatavaid kulusid katta liidu eelarvest ühegi teise rahastamisvahendiga.

Eelnõu § 3 lõike 2 punkti 4 kohaselt ei saa toetust taotleja, kelle suhtes on algatatud likvideerimismenetlus või kelle suhtes on nimetatud pankrotiseaduse kohaselt ajutine pankrotihaldur või on välja kuulutatud pankrot.

Pankrotiseaduse § 1 lõike 3 alusel on juriidilisest isikust võlgnik maksejõuetu siis, kui võlgniku vara ei kata tema kohustusi ja selline seisund ei ole võlgniku majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine. PRIA kontrollib taotleja ja toetuse saaja suhtes võimaliku algatatud likvideerimismenetluse või ajutise pankrotihalduri või väljakuulutatud pankrotiotsuse olemasolu ametlikust võrguväljaandest Ametlikud Teadaanded.

Eelnõu § 3 lõike 2 punktis 5 sätestatakse, et kui taotleja on varem saanud toetust riigieelarvelistest, muudest EL-i või välisvahenditest, mis on kuulunud tagasimaksmisele, peab tagasimaksmisele kuulunud summa olema tagasi makstud või toetuse tagasimaksmise ajatamise korral on tagasimaksed tasutud ettenähtud summas.

Selle nõude eesmärk on maandada riigile lisanduvate rahaliste kohustuste (rikkumiste tagasimaksed) tekkimise riski ning tagada raha kasutamise sihtotstarbelisus.

Eelnõu §-s 4 on sätestatud tegevused, mille kohta võib toetust taotleda.

Eelnõu § 4 lõikes 1 sätestatakse, milliste käitlemisvaldkondade tegevuste elluviimiseks võib toetust taotleda. Nendeks käitlemisvaldkondadeks on põllumajandusministri 25. juuni 2014. a määruse nr 63 „Nende käitlemisvaldkondade ja toidugruppide täpsustatud loetelu, mille puhul peab käitleja esitama majandustegevusteate või mille puhul peab käitlejal olema tegevusluba” lisas 1 nimetatud kütitud uluki rümbe ja rümbe raietükkide väikeses koguses käitlemine ning kütitud ulukite esmatootmine.

Tähele tuleb panna, et abikõlblikud on need tegevused, mis loetakse töötlemiseks toetuste valdkonnas ning tulenevalt sellest on abikõlblikud ka osad sellised tegevused, näiteks uluki veretustamine ja sisikonna eemaldamine, mis toidukäitlemise valdkonnas loetakse esmatootmiseks.

Eelnõu § 4 lõike 1 punkti 1 kohaselt võib toetust taotleda kütitud uluki esmatootmiseks või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses koguses käitlemiseks käitlemisettevõttesse vajaliku seadme ostmiseks. Sellised seadmed on näiteks telfer ulukite rippasendisse tõstmiseks, külmkamber või jahutusagregaat, konteiner kõrvalsaaduste või olmeprügi kogumiseks ja säilitamiseks.

Eelnõu § 4 lõike 1 punkti 2 kohaselt võib toetust taotleda kütitud uluki esmatootmiseks või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses koguses käitlemiseks vajaliku ehitise ehitamiseks ehitusseadustikus sätestatud tingimustel ja korras.

Selle määruse tähenduses käsitatakse ehitamisena ehitise püstitamist, rajamist, ümberehitamist ehk rekonstrueerimist, ehitise paigaldamist ja ehitise laiendamist. Ehitist tuleb määruses mõista ehitusseadustiku § 3 lõike 2 tähenduses, mille kohaselt on ehitise hoone või rajatis, kusjuures hoone on väliskeskkonnast katuse ja teiste välispiiretega eraldatud siseruumiga ehitise ning rajatis on ehitise, mis ei ole hoone (nt puurkaev, kanalisatsiooni- või reoveepuhastussüsteem).

Eelnõu § 4 lõikes 2 sätestatakse, et lõike 1 kohase investeeringu võib teha taotleja olemasolevasse kütitud uluki esmatootmise või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses koguses käitlemise ettevõttesse, mille kohta on andmed kantud 1. oktoobriks 2019 riigi toidu ja sööda käitlejate registrisse (edaspidi *käitlemisettevõtte*) ning mille kaudu taotleja tegutseb kütitud uluki esmatootmisega või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses koguses käitlemisega. Olemasolevasse käitlemisettevõttesse investeeringute tegemise kaudu tagatakse nende parem vastavus toidu bioloogilise ohutuse (bioohutus) ja loomataudide ennetamiseks vajalike bioturvalisuse nõuetele. Riigi toidu ja sööda käitlejate registrit peab VTA ning selle andmed on avalikud. Üksnes taotleja käitlemisettevõttes elluviidud tegevused on toetatavad.

Eelnõu § 4 lõikega 3 sätestatakse, et toetust ei anta eelnõu § 4 lõikes 1 nimetatud tegevuste elluviimiseks käitlemisettevõttes, mille kohta on § 10 lõikes 5 nimetatud koostöölepingus kokku lepitud, et selles ettevõttes toetuse abil tegevusi ellu ei viida. See tähendab, et kui taotleja on sõlmitud koostöölepingu sama käitlemisettevõtte kasutamiseks teise eraõigusliku juriidilise isikuga, kes tegutseb taotlejaga samas jahipiirkonnas või sellega piirnevas jahipiirkonnas kütitud uluki esmatootjana või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses koguses käitlejana, siis antakse toetust üksnes toetuse taotleja käitlemisettevõttes toetatavate tegevuste elluviimiseks. Toetust ei anta toetatavate tegevuste elluviimiseks selles käitlemisettevõttes, kus koostöölepingu poolte kokkuleppel toetuse abil tegevusi ellu ei viida. Nii taotleja kui ka nimetatud isik, kes vastab toetuse saamise nõuetele, võib toetust taotleda oma teise käitlemisettevõtte kohta, mille kohta ei ole sõlmitud koostöölepingut.

Eelnõu § 4 lõikes 4 sätestatakse, et ehitise, kuhu seade paigaldatakse või kus seda kasutatakse, peab olema taotleja omandis või olema antud taotlejale õiguslikul (näiteks rendilepingu) alusel kasutamiseks vähemalt kolmeks aastaks arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest.

Selle nõudega tagatakse, et investeeringuobjekti kasutatakse sihipäraselt teatud ajavahemiku jooksul. Nimetatud nõue tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning

tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320–469), artiklist 71. Selle artikli kohaselt tuleb investeeringuobjekti sihipäraselt kasutada kuni viis aastat, kuid liikmesriigid võivad seda tähtaega lühendada kolme aastani, kui tegu on väikese suurusega ettevõtjate või keskmise suurusega ettevõtjate investeeringute säilitamisega või nende loodud töökohtadega. Eelnevast tulenevalt sätestati arengukavas, et selle toetuse raames tehtud investeeringute sihipärase kasutamise periood on kolm aastat arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest (edaspidi *sihipärase kasutamise periood*).

Eelnõu § 4 lõikes 5 sätestatakse nõuded lõike 1 punktis 2 nimetatud ehitise kohta.

Eelnõu § 4 lõike 5 punktis 1 sätestatakse, et ehitise kohta peab olema ehitusluba või ehitusteatis, kui see on nõutav ehitusseadustiku kohaselt.

Eelnõu § 4 lõike 5 punktis 2 sätestatakse nõue, et ehitise ja selle alune maa peavad olema taotleja omandis või peab ehitisealusele maale olema taotleja kasuks seatud hoonestusõigus vähemalt kolmeks aastaks arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest.

Eelnõu § 4 lõikes 6 pannakse taotlejale kohustus tagada, et tehtav investeering võimaldab kütitud ulukite nõuetekohast käitlemist. Jahimehed peavad kütitud ulukite nõuetekohase käitlemise tagamiseks järgima toiduohutuse ja bioturvalisuse nõudeid, mis on seotud loomataudide leviku tõkestamisega.

Käitlemise hügieeninõuded kütitud uluki rümba ja suuruluki rümba raietükkide väikese koguse kohta on kehtestatud põllumajandusministri 15. juuni 2006. a määruses nr 74 „Kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikses koguses käitlemise hügieeninõuded”. Hügieeni üldsätted esmatootmise kohta, mis kohalduvad ka ulukite korral, on ära toodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 852/2004 toiduainete hügieeni kohta (ELT L 139, 30.04.2004, lk 1–54) I lisa A-osas. Tegemist on üldiste nõuetega, mille kohaselt toidukäitlejad peavad tagama suurimas võimalikus ulatuses esmatoodete kaitse saastumise eest, ruumid ja seadmed peavad olema pestavad ja vajaduse korral desinfitseeritavad ning vajaduse korral peab olema võimalik kasutada puhast vett. Uluki esmatootmisel on oluline, et uluki veretustamine ja sisikonna eemaldamine pärast tema surmamist toimub hügieeniliselt ja uluki käitlemisele kehtestatud nõuetele kohaselt.

Arvestades komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT L 227, 31.07.2014, lk 69–124), artiklites 48 ja 49 sätestatud tehakse investeerimistoimingute halduskontrollil vähemalt üks kontrollkäik toetatud tegevuse toimumiskohta või investeerimiskohta, et kontrollida investeeringu tegemist, ja kohapealseid kontrole tehakse – kui see on võimalik – enne tegevuse jaoks ettenähtud lõppmakse tegemist. Seega peavad tehtud kulutused tagama kavandatud tegevuse eesmärkide saavutamise ja sellest lähtutakse investeeringute nõuetekohasuse hindamisel. PRIA võrdleb menetlusprotsessi käigus taotluses esitatud andmete vastavust toetatava tegevuse eesmärgile. Enne toetuse viimase väljamakse tegemist kontrollib PRIA kõigi investeeringute tegemist (muu hulgas investeeringuobjekte) ja vajaduse korral, kui tekib kahtlus investeeringu nõuetele vastavuses, teavitab PRIA sellest VTA loomatervise- ja heaolu osakonna juhatajat, kes võib kaasata kontrollimisse VTA järelevalveametniku.

Eelnõu § 4 lõikes 7 on sätestatud, et kavandatava tegevuse elluviimist ei või alustada varem ning sellega seotud siduvaid kohustusi ei tohi olla võetud varem ja tegevuse elluviimist tõendavad dokumendid ei või olla väljastatud varem kui taotluse esitamise päevale järgneval päeval.

Siduvate kohustuste all on mõeldud, et taotlejal ei ole enne taotluse esitamist võetud siduvaid lepingulisi kohustusi, sest see on vastuolus toetuse ergutava mõju põhimõttega. Siinkohal tuleb

märkida, et kui taotleja alustab kavandatava tegevuse elluviimist taotluse esitamise päevale järgneval päeval, siis kõik kulutused, mida taotleja teeb, on tema enda vastutusel, sest PRIA ei ole selleks ajaks veel teinud taotluse rahuldamise või rahuldamata jätmise otsust.

Eelnõu §-s 5 sätestatakse toetatava tegevuse abikõlbliku kulu arvestamise alused.

Eelnõu § 5 lõikes 1 on sätestatud, et toetatava tegevuse abikõlbliku kulu moodustavad investeeringuobjekti hinnapakumusel väljatoodud maksumus ja abikõlbliku investeeringuobjekti tähistamiseks tehtav kulu ning abikõlblike kuludega kaasnev tagastamatu käibemaks. Käibemaks on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 69 lõike 3 punkti c kohaselt abikõlblik üksnes siis, kui see ei ole käibemaksuseaduse alusel tagasi nõutav. Investeeringuobjekti abikõlbliku maksumuse alusel arvestatakse taotlejale makstava toetuse suurus, võttes arvesse eelnõu §-s 8 sätestatud toetusmäärasid.

Eelnõu § 5 lõike 2 kohaselt on eelnõu § 4 lõike 1 punktis 1 nimetatud seadme korral abikõlblikud kulud seadme ning selle paigaldamise, seadistamise ja kohaletoimetamise maksumus.

Eelnõu § 5 lõike 3 kohaselt loetakse eelnõu § 4 lõike 1 punktis 2 nimetatud ehitise korral abikõlblikuks kuluks ehitise, sealhulgas selle juurde kuuluva veevarustus-, kanalisatsiooni- või reoveepuhastussüsteemi püstitamise, laiendamise, ümberehitamise, rajamise ja paigaldamise maksumus. Kui ehitusprojekt on nõutav ehitusseadustikus sätestatud tingimustel ja korras, siis on oluline ehitusprojekti olemasolu, ilma ehitusprojektita tehtud kulutusi ei rahastata. Samuti on ehitise ehitamise puhul abikõlblikud ehitise jaoks vajalike ehitusmaterjali ja -detailide kohaletoimetamise maksumus.

Eelnõu § 5 lõike 4 kohaselt on abikõlblikud ehitusseadustiku alusel tehtava omanikujärelevalve kulud.

Eelnõu § 5 lõike 5 kohaselt on abikõlblik ka kasutatud seadme ostmise kulu, kui seade ei ole taotluse esitamise hetkel vanem kui kolm aastat, selle ostmiseks ei ole saadud toetust riigieelarvelistest või muudest EL-i või välisvahenditest või muud tagastamatut riigiabi ning kasutatud seadme hind ei ületa selle turuväärtust ja on uue samaväärse seadme hinnast madalam. Kasutatud seadme ostmise korral kontrollitakse üldjuhul seadme vanust tootja tehnilise passi andmete, ostu-müügilepingute, tootja poolt välja antud garantiidokumentide, müüja kinnituste ja muude asjakohaste dokumentide alusel. Üksnes eelnõu § 4 lõike 1 punktis 1 nimetatud seade on lubatud osta kasutatuna, kui täidetakse eespool nimetatud nõuded.

Eelnõu § 5 lõike 6 kohaselt peavad kõik abikõlblikud kulud olema mõistlikud, selged ja üksikasjalikult kirjeldatud ning taotleja peab tagama kasutatava raha otstarbeka ja säästliku kasutamise. Kulud, mille kohta toetust taotletakse, peavad olema majanduslikult otstarbekad ja vajalikud toetuse eesmärgi saavutamiseks. Samuti ei tohi kavandavad ning tehtud kulud olla põhjendamatult kõrged võrreldes tavaliselt sarnase tegevuse eest tasutava hinnaga.

Eelnõu §-s 6 on sätestatud mitteabikõlblikud kulud.

Abikõlblikud ei ole kulud, mis on vastuolus EL-i õigusaktidega, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 artikliga 45. Üldjuhul ei ole käibemaks abikõlblik, kuid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 69 lõike 3 punkti c kohaselt võib käibemaks teatud erandjuhtudel olla abikõlblik. Nimetatud sätte kohaselt ei ole käibemaks rahastamiskõlblik, välja arvatud juhul, kui see ei ole riigi käibemaksuõiguse alusel tagasinõutav. See tähendab, et käibemaks ei ole tagasinõutav siis, kui käibemaksuga maksustatav käive on tekkinud, kuid registreerimiskohustust veel ei ole ning toetuse saaja kasutab võimalust vabatahtlikult mitte registreerida end käibemaksukohustuslaseks. Sellisel juhul tuleb jälgida, kas toetuse saaja on sellegipoolest registreerinud end käibemaksukohustuslaseks ehk kasutanud

vabatahtlikku registreerimisvõimalust olenemata sellest, et ta peab toetuse andjat sellekohasest registreerimisest teavitama. Seni kuni käibemaksuga maksustatav käive ei ületa käivet, mille puhul tekib kohustus registreerida end käibemaksukohustuslaseks, ja toetuse saaja ei ole end vabatahtlikult registreerinud, on käibemaks abikõlblik. Kui toetuse saaja on end registreerinud käibemaksukohustuslaseks või kui tal on tekkinud piirmäära ületav käibemaksuga maksustatav käive ehk kohustus registreerida end käibemaksukohustuslaseks, siis on toetatava tegevusega seotud käibemaks mitteabikõlblik, välja arvatud juhul, kui toetatav tegevus ei ole seotud maksustatava käibega. Sellisel juhul tuleb seda toetuse saajal eraldi tõendada.

Abikõlblik ei ole näiteks veo- ja sõidukulu, mis ei ole seotud seadme paigaldamise, seadistamise või kohaletoimetamisega või ehitise jaoks vajalike ehitusmaterjali ja -detailide kohaletoimetamisega. Mitteabikõlblikud kulud on ka liisingumaksud. Muu hulgas ei ole abikõlblikuks kuluks ATV-ga seotud kulud, sest ka ATV ei ole otseselt seotud ei tegevuse elluviimisega ega investeeringuobjektiga.

Eelnõu §-s 7 on sätestatud nõuded tegevuse ja investeeringuobjekti hinnapakumuse kohta.

Eelnõu § 7 lõikes 1 sätestatakse, et hinnapakumus peab sisaldama taotleja nime, hinnapakkuja nime ja kontaktandmeid, hinnapakumuse väljastamise kuupäeva ning kavandatava tegevuse või investeeringuobjekti käibemaksuta ja käibemaksuga maksumust.

Eelnõu § 7 lõikes 2 sätestatakse, et kui eelnõu § 4 lõikes 1 nimetatud tegevuse või investeeringuobjekti käibemaksuta maksumus ületab 5000 eurot, peab taotleja olema saanud vähemalt kolmelt asjakohast teenust osutavalt isikult võrreldavad hinnapakumused koos tehniliste tingimuste loeteluga, mis osutuvad tehnilisele spetsifikatsioonile (edaspidi *investeeringuobjekti hinnapakumus*).

Eelnõu § 7 lõikes 3 sätestatakse, et kui eelnõu § 4 lõikes 1 nimetatud tegevuse või investeeringuobjekti käibemaksuta maksumus ei ületa 5000 eurot või kui asjaomases valdkonnas on ainult üks teenuse pakkuja, peab taotleja olema saanud vähemalt ühe investeeringuobjekti hinnapakumuse.

Eelnõu § 7 lõikes 4 sätestatakse, et kui kasutatud seadme käibemaksuta maksumus ületab 5000 eurot, peab taotleja olema saanud ühe investeeringuobjekti hinnapakumuse kasutatud seadme kohta ning kaks investeeringuobjekti hinnapakumust uue samaväärsse seadme kohta. Kui kasutatud seadme käibemaksuta maksumus ei ületa 5000 eurot, peab taotleja olema saanud vähemalt ühe investeeringuobjekti hinnapakumuse kasutatud seadme kohta ja ühe investeeringuobjekti hinnapakumuse uue samaväärsse seadme kohta.

Eelnõu § 7 lõikes 5 sätestatakse, et investeeringuobjekti hinnapakumust ei tohi jaotada osadeks, kui toetatava tegevuse elluviimiseks vajalik teenus, töö või kaup on funktsionaalselt koos toimiv või on vajalik sama eesmärgi saavutamiseks, eesmärgiga vältida nõutud arvul hinnapakumuste esitamist.

Eelnõu § 7 lõikes 6 on sätestatud nende andmete loetelu, mida investeeringuobjekti hinnapakumus peab sisaldama, kui toetust taotletakse eelnõu § 4 lõike 1 punktis 2 nimetatud ehitise ehitamiseks. Nimetatud nõudega tagatakse esitatud investeeringuobjekti hinnapakumuste parem võrreldavus. PRIA koostab taotlemiseks vajaliku investeeringuobjekti hinnapakumuse vormi määruses sätestatud nõuete kohaselt ja avaldab selle oma veebilehel, kui taotleja taotleb toetust ehitise ehitamiseks.

Eelnõu § 7 lõigetes 7–9 sätestatakse, et väljavalitud investeeringuobjekti hinnapakumus ei tohi olla põhjendamatult kõrge võrreldes tavaliselt sarnase tegevuse ja investeeringuobjekti eest tasutava hinnaga. Taotleja peab väljavalitud investeeringuobjekti hinnapakumust objektiivselt

põhjendama. Põhjenduse peab esitama ka selle kohta, kui taotleja ei ole valinud kõige odavamad investeeringuobjekti hinnapakumust. Investeeringuobjekti hinnapakumusel peab iga tegevuse ja investeeringuobjekti hind olema eraldi välja toodud. Kui taotleja ei ole saanud kolme investeeringuobjekti hinnapakumust, siis ta peab seda põhjendama.

Eelnõu § 7 lõigetes 10 ja 11 sätestatakse, et taotleja ja hinnapakkuja ning nende osanik, aktsionär või liige või juhtorgani liige ei tohi omada üksteise äriühingus osalust ega kuuluda üksteise juhatusse ega nõukokku. Samuti ei tohi hinnapakkujad olla omavahel seotud. Nimetatud piirangutega püütakse vältida taotleja ja hinnapakkuja ning hinnapakkujate omavahelisest seotusest tingitud kokkuleppeid ja sellest tulenevat ebaausat konkurentsi.

Eelnõu § 7 lõikes 12 sätestatakse, et PRIA koostab taotlemiseks vajaliku investeeringuobjekti hinnapakumuse vormi määruses sätestatu kohaselt ja avaldab selle oma veebilehel, kui taotleja taotleb toetust ehitise ehitamiseks.

Eelnõu §-s 8 sätestatakse toetuse määr ja suurus.

Eelnõu § 8 lõikes 1 sätestatakse toetuse maksimaalne määr, mis on kuni 70% toetatava tegevuse abikõlblike kulude maksumusest, seega on omafinantseeringu minimaalne määr 30%. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 II lisa kohaselt saab toetuse määra 50%-lt suurendada 20% võrra, kui tegemist on ühisinvesteeringuga. Eelnõu kohaselt on taotlejad valdavalt mittetulundusühingud, kes tegelevad kütitud uluki esmatootmisega või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses koguses käitlemisega. Kuna need mittetulundusühingud koondavad mitmeid isikuid, siis saab nende tehtavaid investeeringuid käsitada ühisinvesteeringuna.

Eelnõu § 8 lõike 2 kohaselt on toetuse minimaalne määr 15% toetatava tegevuse abikõlbliku kulu maksumusest ning selle eesmärk on tagada toetuse ergutav mõju. Tegemist on kõigi arengukava investeeringumeetmete puhul horisontaalse nõudega, mille eesmärk on tagada toetuse andmine üksnes siis, kui toetuse saajal ei oleks ilma toetuse abita tõenäoliselt võimalik investeeringut teha. Seega on nimetatud nõude eesmärk tagada, et toetusega kaasneks toetuse saajale ergutav mõju. Kui abikõlblikest kuludest moodustab toetus väga väikese osa ehk alla 15%, siis on taotlejal tõenäoliselt võimalik teha investeering ka ilma toetuseta. Kuna üldjuhul on arengukavas iga toetuse kohta esitatud nõuded sätestatud täpsemalt selle toetuse andmise tingimustes, sätestatakse toetuse minimaalne määr selguse huvides ka määruses.

Eelnõu § 8 lõike 3 kohaselt on toetuse maksimaalne suurus kogu arengukava programmiperioodi jooksul kuni 20 000 eurot ühe taotluse kohta.

Eelnõu §-s 9 on sätestatud taotluse esitamine ja taotluse esitamise tähtaeg.

Eelnõu § 9 lõikes 1 on sätestatud, et toetuse taotlusi esitatakse üksnes elektrooniliselt PRIA e-teenuse keskkonna kaudu. Taotlust ei võeta vastu, kui see on esitatud e-posti teel või paberil (piirkondlikus büros). Toetuse saamiseks esitab taotleja elektrooniliselt PRIA e-teenuse keskkonna kaudu selleks ettenähtud tähtajal PRIA-le avalduse ning selles esitatud andmeid ja hindamiskriteeriumite täitmist tõendavad dokumendid (edaspidi koos *taotlus*).

Eelnõu § 9 lõikes 2 sätestatakse, et PRIA teatab taotluse esitamise tähtaja, avaldades selle ametlikus võrguväljaandes Ametlikud Teadaanded ja oma veebilehel.

Eelnõu § 9 lõike 3 kohaselt võib taotleja esitada iga käitlemisettevõtte kohta ühe taotluse, mis võib sisaldada rohkem kui üht tegevust ja investeeringuobjekti.

Eelnõu §-s 10 on sätestatud nõuded taotlusele ehk andmed, mida taotlus peab sisaldama ning millised dokumendid tõendavad avalduses esitatud andmeid ja hindamiskriteeriumite täitmist.

Eelnõu § 10 lõikes 1 on täpsustatud andmeid, mis peavad avalduses sisalduma. Avaldus peab sisaldama teavet, mille alusel saab kindlaks teha määruses sätestatud nõuete täitmise.

Eelnõu § 10 lõike 1 punkti 5 kohaselt peab taotleja esitama eelnõu § 3 lõike 1 punktis 2 või 3 sätestatud tingimusele vastavust tõendava dokumendi. Kui taotleja vastab eelnõu § 3 lõike 1 punktis 2 sätestatud tingimusele, siis ta peab esitama dokumendi, mis tõendab, et ta on jahipiirkonna kasutusõiguse luba omava juriidilise isiku liige või osanik. Eelnõu § 3 lõike 1 punktis 3 sätestatud tingimusele vastavuse puhul peab taotleja esitama dokumendi, mis tõendab, et tema kõik liikmed või kõik osanikud on ka jahipiirkonna kasutusõiguse luba omava juriidilise isiku liikmed või osanikud.

Eelnõu § 10 lõikes 2 on sätestatud, millised dokumendid peab taotleja esitama, kui investeringuobjektiks on eelnõu § 4 lõike 1 punktis 1 nimetatud seade. Nimetatud nõude eesmärk on eelkõige tagada see, et pärast seadme ostmist saab seda kasutada sihipäraselt – st seade võimaldab kütitud uluki nõuetekohast käitlemist – vähemalt kolme aasta jooksul arvates PRIA poolt viimasest toetusosa väljamaksmisest.

Eelnõu § 10 lõike 2 punktis 4 sätestatakse, et kasutatud seadme ostmise korral peab olema esitatud seadme müüja (hinnapakkuja) kinnitus selle kohta, et ostetav seade ei ole taotluse esitamise hetkel vanem kui kolm aastat, selle ostmiseks ei ole saadud toetust riigieelarvelistest või muudest EL-i või välisvahenditest või muud tagastamatut riigiabi ning nimetatud seadme hind ei ületa selle turuväärtust ja on uue samaväärse seadme hinnast madalam. Nimetatud nõude eesmärk on tagada see, et kasutatud seade ei oleks liiga vana ja seda saab kasutada sihtotstarbeliselt vähemalt kolm aastat arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest.

Eelnõu § 10 lõikes 3 sätestatakse, millised dokumendid peab taotleja esitama, kui investeringuobjektiks on eelnõu § 4 lõike 1 punktis 2 nimetatud ehitis. Ehitise puhul peab taotleja esitama koos investeringuobjekti hinnapakumustega ka ehitustegevuse eelarve ja investeringuobjektiga seotud tegevuste täpse loetelu, milles on üksikasjalikult välja toodud ehitustegevusega seotud kulud erinevate kululiikide kaupa iga ehitise kohta eraldi.

Eelnõu § 10 lõikes 4 sätestatakse, et kui toetust taotletakse eelnõu § 4 lõikes 1 nimetatud ehitise ehitamiseks või sellise seadme ostmiseks, mille paigaldamiseks on vajalik ehitusseadustiku kohaselt ehitusluba või ehitusteatis, siis peab see olema kättesaadav ehtisregistrist. Nimetatud nõudega tagatakse, et investeringuobjekti kasutatakse sihtotstarbeliselt vähemalt kolm aastat arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest.

Eelnõu § 10 lõikes 5 sätestatakse, et kui taotleja on sõlminud teise eraõigusliku juriidilise isikuga koostöölepingu sama käitlemisettevõtte kasutamiseks ja see isik tegutseb taotlejaga samas jahipiirkonnas või sellega piirnevas jahipiirkonnas kütitud uluki esmatootjana või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses koguses käitlejana, esitab taotleja PRIA-le koos taotlusega ka selle koostöölepingu ära kirja. Koostöölepingu ära kirja esitamine võimaldab taotlejal saada eelnõu lisas sätestatud hindamiskriteeriumi 3 alusel kaks hindepunkti suurema kasutusulatusena investeringu eest. Nimetatud koostööleping peab olema sõlmitud vähemalt kolmeks aastaks arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest.

Eelnõu § 10 lõikega 6 täpsustatakse lõikes 5 nimetatud koostöölepingu sisu. Koostöölepingus peavad olema lisaks muule ära näidatud:

1) toetuse taotleja käitlemisettevõtte, millele juurdepääs tagatakse koostöölepingu teisele poolele kuni sihipärase kasutamise perioodi lõpuni, ning

2) koostöölepingu teise poole käitlemisettevõtte, mille kohta on kokku lepitud, et selles ettevõttes toetuse abil tegevusi ellu ei viida.

Koostöölepinguga seotud ettevõtte puhul tuleb kindlasti märkida tema tunnusnumber riigi toidu ja sööda käitlejate registris.

Eelnõu §-s 11 on sätestatud taotluse vastuvõtmine. PRIA kontrollib taotluse vastuvõtmisel nõutavate dokumentide olemasolu ja taotluse tähtaegset esitamist.

Eelnõu §-s 12 on sätestatud taotleja ja taotluse nõuetele vastavuse kontrollimine.

PRIA kontrollib vastuvõetud taotluse nõuetekohasust ja selles esitatud andmete õigsust ning taotleja, taotluse ja toetatava tegevuse, sealhulgas investeeringuobjekti vastavust EL-i õigusaktides, ELÜPS-is, arengukavas ja selles määruuses sätestatud nõuetele. Taotleja ja taotlus vastavad toetuse saamiseks esitatud nõuetele, kui kõik omavahel võrreldavad andmed on samased, ei esine ELÜPS-i § 79 lõikes 4 nimetatud asjaolusid ning on täidetud kõik eelnõus sätestatud nõuded. Taotleja ja taotluse nõuetele vastavuse kontrollimisel võib PRIA kasutada erinevaid riiklikke registreid.

Taotluse vastavust toetuse saamise nõuetele kontrollib PRIA esitatud taotluse ja muude dokumentide ning nendes esitatud andmeid tõendavate dokumentide ja andmekogude alusel ning kohapealse kontrolli käigus. PRIA-l on vajaduse korral õigus kontrollida taotluses esitatud andmete õigsust ja dokumente taotleja juures kohapeal ning tema ettevõttes, sealhulgas hoones ja kinnisasjal. ELÜPS-i § 79 lõike 6 kohaselt on taotluse vastavust toetuse saamise nõuetele õigus kontrollida ka taotlejaga seotud kolmanda isiku juures, kes valdab toetuse saamisega seotud andmeid või dokumente, ja toetatava tegevuse elluviimise asukohas.

Nõuetele vastavust kontrollitakse üksnes nende taotluste puhul, mis kuuluksid rahuldamisele hindamistulemuste alusel koostatud taotluste paremusjärjestuse kohaselt. ELÜPS-i § 77 lõike 4 kohaselt võib toetuse andmise tingimustes ette näha, et taotlusi hinnatakse enne nõuetele vastavuse kindlaks tegemist. Nimetatud sätte kohaselt kontrollitakse sellisel juhul pärast taotluste paremusjärjestuse koostamist vähemalt nende taotluste nõuetele vastavust, mis kuuluksid paremusjärjestuse kohaselt rahuldamisele.

Eelnõu §-s 13 on sätestatud taotluste hindamise kriteeriumid ja hindamise kord.

Eelnõu § 13 lõike 1 kohaselt hindab PRIA taotlusi määruse lisas sätestatud hindamiskriteeriumite alusel enne ELÜPS-i § 77 lõike 4 alusel taotleja, taotluse ja toetatava tegevuse nõuetele vastavuse kontrollimist.

Esimene hindamiskriteerium on suurema ohuriskiga piirkonnas tegutsevad taotlejad. Hindepunktid saavad need taotlejad, kelle käitlemisettevõtte asub kuni 20 kilomeetri kaugusel Eesti riigipiirist Läti Vabariigi või Venemaa Föderatsiooniga, sest nende taotlejate jahipiirkondades on SAK-i leviku risk kõrgem. Kriteeriumi täitmist kontrollitakse Keskkonnaameti jahipiirkondade kaardi alusel.

Teise hindamiskriteeriumina arvestatakse omafinantseeringut. Taotleja omafinantseering peab olema vähemalt 30% toetatava tegevuse abikõlbliku kulu maksumusest. Need, kes panustavad investeeringusse ise rohkem, saavad ka rohkem hindepunkte.

Kolmanda hindamiskriteeriumi hindepunktid saadakse suurema kasutusulatusega investeeringu korral. Hindamiskriteeriumi täitmiseks peab taotlejal olema koostööleping sama investeeringuobjekti kasutamiseks teise samas jahipiirkonnas või sellega piirnevas jahipiirkonnas tegutseva kütitud uluki esmatootjaga või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses

koguses käitlejaga, kes on eraõiguslik juriidiline isik. Siinkohal on veel oluline, et nimetatud koostööleping peab olema sõlmitud vähemalt kolmeks aastaks arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest. Koostöölepingu ära kiri esitatakse PRIA-le koos taotlusega ja selle esitamine võimaldab taotlejal saada eelnõu lisas sätestatud hindamiskriteeriumi 3 alusel hindamiskriteeriumite kohaselt kaks hindepunkti suurema kasutusulatusena investeeringu eest.

Neljanda hindamiskriteeriumi hindepunktid antakse taotlejale, kes kuulub sellisesse jahindusorganisatsiooni, kes on sõlminud riigiga halduslepingu halduskoostöö seaduses sätestatud korras jahiseaduse § 10 lõikes 1 nimetatud ülesande täitmiseks. Sellisteks ülesanneteks võivad jahiseaduse kohaselt olla jahiseaduse

- 1) § 29 lõikes 3 nimetatud jahikoerapassi andmine;
- 2) § 36 lõike 8 kohaselt jahitunnistuse andmine ning jahiteooriaeksami korraldamine ja laskekatse läbiviimine;
- 3) § 40 lõike 6² kohaselt jahindusalase koolituse läbiviimine;
- 4) § 42 lõike 8 kohaselt suuruluki laskekatsete ja vibujahi laskekatsete läbiviimise korraldamine ning suuruluki laskekatse tunnistuste ja vibujahi laskekatse tunnistuste andmine.

Toetuse eesmärk on parandada toiduohutuse ja bioturvalisuse alast olukorda kütitud uluki käitlemisel. Jahindusorganisatsioon, kes täidab riigi ülesannet, milleks on eespool nimetatud erinevate koolituste tegemine, vastavuse hindamine ja tunnistuste andmine, arendab nende tegevuste kaudu üldist jahinduskultuuri, mille hulka kuulub ka bioohutuse ja -turvalisuse nõuete järgimine. Võib eeldada, et taotleja, kes on sellise jahindusorganisatsiooni liige, täidab nõudeid veelgi hoolsamalt kui taotleja, kes sellise jahindusorganisatsiooni liige ei ole. Ülioluline on loomataudide, näiteks SAK-i ja marutaudi tõrjumiseks metsas hea koostöö VTA ja jahindusorganisatsiooni vahel. Praegu on selliseks jahindusorganisatsiooniks Eesti Jahimeeste Selts. Taotleja tema liikmeks olekut kontrollib PRIA Eesti Jahimeeste Seltsi veebilehel oleva Eesti Jahimeeste Seltsi liikmete nimekirja alusel.

Viimase kriteeriumina arvestatakse jahipiirkonna viimase kolme jahiaasta sõraliste suurulukite põdra, metssea ja metskitse küttemahud täitmist protsentides. Kuna metssigade küttemahud on piirkonniti väga erinevad ja viimastel aastatel kõvasti vähenenud, siis tekitaks ainult metssigade küttemahud arvestamine kriteeriumina liigset ebavõrdsust. Võttes arvesse, et selle toetuse eesmärk on toetada kütitud ulukite esmakäitlemiskohtade parendamist, et saavutada kütitud ulukite käitlemisel parem vastavus toiduohutuse nõuetele ning tõkestada loomataudide levikut, siis on asjakohane arvestada põdra, metssea ja metskitse küttemahud täitmist kokku. Kui küttemahud täitmine on võrdne või ületab riigi keskmise, siis saab taotleja selle eest ühe hindepunkti. Kui taotlejal on sõlmitud eelnõus nimetatud koostööleping teise eraõigusliku juriidilise isikuga, siis arvestatakse üksnes taotluse esitaja (taotleja) küttemahud täitmist. Hindamiskriteeriumi täitmise kontrollimiseks esitab PRIA taotlejate nimekirja Keskkonnaametile, kes teatab PRIA-le kokkulepitud tähtpäevaks andmed taotlejate suurulukite küttemahud täitmise kohta.

Eelnõu § 13 lõikes 2 on sätestatud, et PRIA moodustab taotluste paremusjärjestuse. ELÜPS-i § 77 lõike 1 kohaselt hinnatakse nõuetele vastavaid taotlusi toetuse andmise tingimustes sätestatud korras ja hindamiskriteeriumite alusel. PRIA hindab nõuetele vastavaid taotlusi enne taotleja, taotluse ja toetatava tegevuse nõuetele vastavuse kontrollimist määruse lisas sätestatud hindamiskriteeriumite alusel, andes taotlustele hindepunkte ning koostades taotluste paremusjärjestuse. Taotluste paremusjärjestuse koostamisel loetakse paremaks suurema hindepunktide summa saanud taotlus.

Eelnõu § 13 lõikes 3 sätestatakse, et võrdsete hindepunktide summaga taotluste puhul eelistatakse taotlust, milles näidatud tegevuse omafinantseering on suurem. Taotluste võrdse omafinantseeringu korral, kui ka hindepunktide summa on võrdne, rahuldatakse kõik nõuetele

vastavad taotlused, kui toetuse rahastamise eelarve seda võimaldab. Kui eelarvevahendeid ei jätku, jäävad kõik eespool nimetatud taotlused rahuldamata.

Eelnõu §-s 14 on sätestatud taotluse rahuldamine ja rahuldamata jätmine.

Eelnõu § 14 lõikes 1 sätestatakse, et kui kõigi nõuetele vastavate taotluste rahastamise summa ei ületa toetuse rahastamise eelarvet, siis rahuldatakse kõik nõuetele vastavad taotlused, mis on saanud vähemalt minimaalse hindepunktide summa, ELÜPS-i § 79 lõike 1 punkti 3 alusel.

Eelnõu § 14 lõikes 2 sätestatakse, et kui kõigi nõuetele vastavate taotluste rahastamise summa ületab toetuse rahastamise eelarve, rahuldatakse taotluste hindamise tulemusel koostatud taotluste paremusjärjestuse alusel parimad nõuetele vastavad taotlused, mis on saanud vähemalt minimaalse hindepunktide summa, ELÜPS-i § 79 lõike 1 punkti 2 alusel.

Eelnõu § 14 lõike 3 kohaselt peab toetuse taotluse rahuldamiseks saama vähemalt ühe hindepunkti.

Eelnõu § 14 lõike 4 kohaselt vastab taotlus nõuetele, kui taotleja, taotlus ja toetatav tegevus vastavad asjakohastes õigusaktides sätestatud nõuetele.

Eelnõu § 14 lõikes 5 sätestatakse, et kui taotluse nõuetele vastavuse kontrollimise käigus tehakse kindlaks, et taotleja, taotlus või toetatav tegevus ei vasta toetuse saamiseks esitatud nõuetele, teeb PRIA ELÜPS-i § 79 lõikes 4 sätestatud alustel taotluse rahuldamata jätmise otsuse. ELÜPS-i § 79 lõikes 4 sätestatakse, et lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 59 lõikes 7 ja artiklis 60 ning sama määruse alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud alustele tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus, kui

- 1) taotleja, taotlus või toetatav tegevus ei vasta vähemalt ühele nõudele, mis on esitatud taotlejale, taotlusele või toetatavale tegevusele, kui EL-i õigusaktidest ei tulene teisiti;
- 2) taotlust ei rahuldata ELÜPS-i § 79 lõike 1 kohaselt või
- 3) taotluses on esitatud valeandmeid või taotleja mõjutab taotluse menetlemist pettuse või ähvardusega või muul õigusvastasel viisil.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 59 lõike 7 kohaselt tuleb toetuse taotlus või maksetaotlus tagasi lükata, kui toetuse saaja või tema esindaja takistab kohapealse kontrolli läbiviimist, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral. Nimetatud määruse artikli 60 alusel ei tohi anda toetust isikule, kelle puhul on tehtud kindlaks, et ta on toetuse saamiseks vajalikud tingimused tekitanud kunstlikult, vastupidiselt toetuse andmise aluseks olevate õigusaktide eesmärkidele.

Eelnõu § 14 lõikega 6 reguleeritakse olukord, kui taotluse täies ulatuses rahuldamine ei ole põhjendatud üksnes taotluses sisalduvate mitteabikõlblike kulude tõttu. ELÜPS-i § 79 lõikes 6 sätestatakse, et maaelu arengu toetuse andmise tingimustes võib ette näha, et kui taotluse täies ulatuses rahuldamine ei ole põhjendatud taotluses sisalduvate mitteabikõlblike kulude tõttu, võib toetuse summat vähendada tingimusel, et saavutatakse tegevuse eesmärgid. Kui taotleja ei ole nõus toetuse summa vähendamise, tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus. Toetuse summa vähendamine ei mõjuta maaelu arengu toetuse taotluste paremusjärjestust, kui paremusjärjestus on koostatud enne toetuse summa vähendamist. Seega toetuse summat võib vähendada ja taotluse võib osaliselt rahuldada tingimusel, et saavutatakse kavandatava tegevuse eesmärgid toetuse summa vähendamisest hoolimata. Nimetatud sätte eesmärk on, et taotlus ei kuuluks kohe rahuldamata jätmisele, kuna see ei vasta kõigile abikõlblikkuse nõuetele, see tähendab, et see sisaldab mitteabikõlblikke kulusid. Taotluse täies ulatuses rahuldamata jätmine ei ole otstarbekas ega põhjendatud, kui taotlus sisaldab abikõlblikke kulusid mahus, mis võimaldab taotlejal kavandatud tegevuse ellu viia ja tagab seejuures tegevuse eesmärgi säilimise. Teine oluline tingimus taotluse osaliseks rahuldamiseks mitteabikõlblike kulude tõttu on taotleja nõusolek. Kui

taotleja ei ole nõus toetuse summa vähendamise, tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus. Oluline on ka see, et toetuse summa vähendamine ei tohi mõjutada taotluste paremusjärjestust.

Eelnõu § 14 lõike 7 kohaselt teeb PRIA taotluse rahuldamise otsuse, taotluse osalise rahuldamise otsuse või taotluse rahuldamata jätmise otsuse 80 tööpäeva jooksul arvates taotluse esitamise tähtpäevast.

Eelnõu §-s 15 on sätestatud toetuse saaja kohustused.

Arvestades komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 181, 20.06.2014, lk 48–73), artiklis 35 osutatud halduskaristuste kohaldamise aluseid, jaotatakse toetuse saaja kohustused kolmeks: toetuskõlblikkuse kriteeriumid, kohustused ja muud kohustused.

Eelnõu § 15 lõike 1 kohaselt peab toetuse saaja täitma toetuskõlblikkuse tingimusi. Toetuskõlblikkuse tingimuseks on see, et nii taotleja kui ka toetuse saaja suhtes ei ole sihipärase kasutamise perioodil algatatud likvideerimismenetlust ega nimetatud pankrotiseaduse kohaselt ajutist pankrotihaldurit või välja kuulutatud pankrotti. Tegemist on selliste tingimusega, mis on läbivaks nõudeks ehk millele peavad vastama nii taotleja kui ka toetuse saaja. Kui taotleja või toetuse saaja ei vasta toetuskõlblikkuse tingimustele, on PRIA-l tulenevalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 35 lõikes 1 sätestatud kohustus toetust mitte maksta või toetus täielikult tühistada, mis tähendab, et kui toetuse saajale on toetust makstud, siis tuleb see täielikult tagasi nõuda.

Eelnõu § 15 lõikes 2 sätestatakse, et toetuse saaja on kohustatud kavandatud tegevuse ellu viima ja toetuse eest ostetud või ehitatud investeeringuobjekti võtma sihtotstarbelisse kasutusse kahe aasta jooksul arvates PRIA poolt taotluse rahuldamise otsuse tegemisest. See tähendab, et seadme puhul peab see olema selleks ajaks ostetud ja vajaduse korral ka paigaldatud. Ehitustegevuse korral peab ehitis olema kasutusvalmis ja selle kohta peab olema kasutusluba või kasutusteatis. Investeeringuobjekti tuleb säilitada ja sihtotstarbeliselt kasutada kuni sihipärase kasutamise perioodi lõpuni. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 71 punkt 1 sätestab, et sihtotstarbelise kasutuse aeg algab toetuse saajale tehtud lõppmaksest.

Kui tegevus on ellu viimata ja investeeringuobjekt ei ole sihtotstarbeliselt kasutusele võetud või on mõni teine kohustus toetuse saaja poolt täitmata, on PRIA-l õigus tulenevalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 35 lõikest 2 toetuse maksimisest keelduda või toetus täielikult või osaliselt tühistada. Sama artikli lõikes 3 sätestatakse, et rikkumise korral arvestatakse toetuse tingimustega seotud nõueterikkumise raskusastet, ulatust, kestust ja kordumist.

Eelnõu § 15 lõikes 3 sätestatakse toetuse saaja kohustus kuni sihipärase kasutamise perioodi lõpuni tagada juurdepääs käitlemisettevõtte kasutamiseks sellele jahipiirkonna kasutajale ja tema liikmele koostöölepingus kokkulepitud ulatuses ja saanud selle eest hindepunkte lisas sätestatud hindamiskriteeriumi 3 alusel.

Eelnõu §-s 16 sätestatakse toetuse saaja muud kohustused.

Eelnõu § 16 lõikes 1 tuuakse välja need toetuse saaja kohustused, mida ta peab täitma vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni.

Toetuse saaja on kohustatud saadud toetusraha mittesihipärase kasutamise korral PRIA nõudmisel tagasi maksma ning võimaldama teostada toetuse sihipärase ja tähtaegse kasutamise üle järelevalvet. ELÜPS-i § 111 lõikes 1 on sätestatud, et kui pärast toetuse maksmist selgub, et toetusraha on eeskirja eiramise või hooletuse tõttu makstud alusetult, sealhulgas juhul, kui seda ei ole kasutatud sihipäraselt, nõutakse toetusraha toetuse saajalt, sealhulgas valikumenetluse korras valitud toetuse saajalt, osaliselt või täielikult tagasi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EL) nr 1303/2013 ja (EL) nr 1306/2013 ning teistes EL-i asjakohastes määrustes sätestatud alustel ja tähtaegadel.

Eelnõu § 16 lõikes 2 sätestatakse, et toetuse saaja peab võetud kohustusi täitma kuni PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmiseni. Juhul kui toetuse saaja rikub võetud kohustusi, on PRIA-l õigus toetuse maksmisest keelduda või toetus osaliselt või täielikult tagasi nõuda tulenevalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklist 35.

Eelnõu § 16 lõikes 3 on sätestatud muud tegevuse elluviimisega kaasnevad kohustused, sealhulgas on punktis 2 sätestatud nõue, et toetuse saajal peab hiljemalt viimase maksetaotluse esitamise ajaks olema asjakohane kasutusluba või kasutusteatis, kui see on nõutav ehitusseadustiku kohaselt. Ehitusseadustikust tulenevalt võib ka seadme paigaldamine olla ehitustegevus ning ka sel juhul peab toetuse saajal olema ehitise kasutusluba või kasutusteatis, kui see on nõutav ehitusseadustiku kohaselt. Kasutusloa või kasutusteatisega tõendatakse, et valminud ehitise või paigaldatud seade vastab ettenähtud nõuetele ja seda võib kasutada vastavalt kasutamise otstarbele. Seega võimaldab kasutusluba või kasutusteatis tagada, et investeringuobjekti saab hakata sihtotstarbeliselt kasutama.

Eelnõu §-s 17 on sätestatud maksetaotluse esitamine ja nõuded maksetaotlusele.

Toetuse maksmiseks esitatakse maksetaotlus koos teiste dokumentidega elektrooniliselt PRIA e-teenuse keskkonna kaudu PRIA-le. Toetuse maksmise aluseks on toetuse saaja esitatavad maksetaotlus, arve ning kauba saamist, makse tegemist ning töö tegemist või kauba üleandmist ja vastuvõtmist tõendavad dokumendid. Kui investeringuobjektiks on ehitise, peab toetuse saaja esitama ehitustegevuse kulude andmed iga ehitise kohta.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 60 lõike 4 kohaselt tõendatakse toetuse saajate tehtud makseid arvete ja maksmist tõendavate dokumentidega. Kui seda ei ole võimalik teha, tõendatakse maksete tegemist samaväärse juriidilise jõuga dokumentidega.

Eelnõu §-s 18 on sätestatud toetuse maksmine ja toetuse maksmisest keeldumine.

Toetust makstakse üksnes abikõlblike kulude hüvitamiseks ja üksnes siis, kui toetuse saaja on tegevuse nõuetekohaselt ellu viinud.

PRIA teeb toetuse maksmise otsuse sellise aja jooksul, et toetusraha oleks võimalik kanda toetuse saaja arvelduskontole kolme kuu jooksul arvates nõuetekohaste dokumentide saamise päevast. PRIA teeb toetuse maksmisest keeldumise otsuse 25 tööpäeva jooksul arvates toetuse maksmisest keeldumise aluseks olevast asjaolust teadasaamisest. ELÜPS-i § 81 lõikes 3 sätestatakse, et PRIA teeb toetuse maksmisest keeldumise otsuse, kui pärast taotluse rahuldamist, kuid enne toetuse maksmist tehakse kindlaks taotluse rahuldamata jätmise alused või kui toetuse saaja ei ole täitnud temale pandud kohustusi.

Tulenevalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artiklitest 63 ja 64 võib toetuse saaja nõuetele mittevastavuse või kohustuste täitmata jätmise korral määrata sektoripõhiste õigusaktidega halduskaristusi, milleks võib olla muu hulgas näiteks toetussumma vähendamine. On võimalik kohaldada ka toetuse maksmise peatamist, kui võib eeldada, et toetuse

saaja kõrvaldab nõuetele mittevastavuse mõistliku aja jooksul. Nimetatud määruse artikli 64 lõike 2 kohaselt ei kohaldata halduskaristust muu hulgas siis, kui põllumajandusalaste sektoripõhiste õigusaktide kohaldamisest tulenevate rahastamiskõlblikkuse kriteeriumite, kulukohustuste või muude kohustustega seotud mittevastavuse põhjuseks on vääramatud jõud. Toetuse maksmise peatamine on täpsemalt sätestatud komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 36.

Eelnõu §-s 19 sätestatakse dokumentide säilitamise kord, mille kohaselt määruse alusel esitatud dokumente taotlejale ei tagastata. Nimetatud dokumente säilitab PRIA kuni 2032. aasta 31. detsembrini. Kõige hilisem tähtajaline piirang toetatava tegevuse abikõlblike kulude katmiseks tuleneb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõikest 2, mille kohaselt on kulud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest toetuse saamiseks kõlblikud juhul, kui need on tekkinud toetuse saajal ja need on tasutud ajavahemikus alates programmi komisjonile esitamise kuupäevast või 1. jaanuarist 2014 – olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem – kuni 31. detsembrini 2023. Nimetatud piirang tuleneb asjaolust, et abikõlblikud on vaid programmiperioodil tehtud kulud. Lisaks on kulud EAFRD-st toetuse saamiseks kõlblikud ainult juhul, kui makseasutus maksab asjaomase abi tegelikult välja ajavahemikus 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2023. Liikmesriikide kogemus näitab, et Euroopa Komisjoni viimane makse tavaliselt hilineb, ja seepärast sätestatakse dokumentide säilitamise lõpptähtpäevana 2032. aasta 31. detsember, mis peaks sisaldama ka väikese varu. Dokumentide säilitamise kohustus kohaldub toetuse andmisega seotud isikule.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu väljatöötamisel on võetud aluseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487–548), komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 807/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja kehtestatakse üleminekusätted (ELT L 227, 31.07.2014, lk 1–17), komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 808/2014, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 (Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) rakenduseeskirjad (ELT L 227, 31.07.2014, lk 18–68), komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT L 227, 31.07.2014, lk 69–124), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320–469), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549–607) ning komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 181, 20.06.2014, lk 48–73).

Eelnõus nimetatud EL-i õigusaktid on kättesaadavad Euroopa Liidu Teataja veebilehel <http://eur-lex.europa.eu>.

4. Määruse mõjud

Toetuse abil ehitatavad ehitised või ostetavad seadmed, mida saab kasutada peale metssigade ka teiste kütitud ulukite esmatootmiseks või kütitud uluki rümba ja rümba raietükkide väikeses koguses käitlemiseks, loovad paremad võimalused bioohutus- ja hügieeninõuete täitmiseks. Kütitud uluki käitlemisel on oluline, et veretustamine ja sisikonna eemaldamine pärast tema surmamist oleks hügieeniline ning et seda tehakse toidu käitlemisele kehtestatud nõuetele kohaselt. Nõuetekohaselt käideldud ja hoiustatud kütitud uluki rümbad aitavad kaasa SAK-i leviku piiramisele.

5. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Toetust rahastatakse 85% ulatuses EAFRD-st ning 15% ulatuses Eesti riigi riigieelarvest. Arengukava meetme 4 „Investeeringud materiaalsesse varasse” tegevuse liigi „Investeeringud põllumajandustoodete töötlemiseks ja turustamiseks” raames antavate toetuste kogueelarve programmiperioodil on 67 miljonit eurot, millest EL-i osa on 56,95 miljonit eurot ja Eesti riigi kaasfinantseering 10,05 miljonit eurot. Selle toetuse eelarve programmiperioodil kokku on kaks miljonit eurot.

Määruse rakendamisega ei kaasne lisakulusid.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitati kooskõlastamiseks Keskkonnaministeriumile, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeriumile ning Rahandusministeriumile.

Keskkonnaministerium kooskõlastas eelnõu märkustega, millega arvestamise ja mitteamvestamise kohta on koostatud seletuskirja lisa tabel. Rahandusministerium ning Majandus- ja Kommunikatsiooniministerium ei ole Vabariigi Valitsuse 13. jaanuari 2011. a määruse nr 10 „Vabariigi Valitsuse reglement” § 7 lõike 4 kohaselt ettenähtud tähtaja jooksul eelnõu kooskõlastanud ega jätnud seda põhjendatult kooskõlastamata, mistõttu loetakse eelnõu nimetatud määruse § 7 lõike 4 kohaselt kooskõlastatuks.

Eelnõu esitati arvamuse andmiseks Eesti Jahimeeste Seltsile, VTA-le ja PRIA-le. Eesti Jahimeeste Selts ja VTA ettepanekuid ega märkusi ei esitanud. PRIA poolt esitatud ettepanekutega arvestamine või mitteamvestamine on välja toodud seletuskirja lisa tabelis.

(allkirjastatud digitaalselt)

Tiina Saron
Kantsler